

●● Rata-autoilun nousukausi jatkuu. Kahden päivän aikana Hämeenlinnan Ajojen katsomossa seuraili tapahtumia 7-8 tuhatta katsojaa lippunsa lunastaneena, melkoinen määrä joka ei myöskin vapaalippulaisia sekä varikkoväkeä. Jostain syytä viimeainittuja alkaa olla enemmän kuin pääsynsä rahalla lunastaneita.

Junioreiden kahden luokan (R A enint. 2000 ja R B enint. 1300) yhteislähtö avasi kilpailutapahtumat lauantaina. Piikkiöläinen kuorma-autoilija Jukka Lehtovaara, joka ajoi ensimmäistä ratakilpaansa, otti heti kärkeen voiton. Auto on Jaakko Markulan entinen Escort, jolla Jukka tyylikkäästi ohittelee kullitaksi lähdon nimiinsä. Ohituksia tarvittiin, sillä kaveri ei ollut ehtinyt harjoitella lähtöä lainkaan, vasta ryhmän kokoontuessa viivalle sai suolenkilla pari kertaa koitettua miten Escort irtaao viivalta.

Viritettyjen puolella letkaa johti Pertti Kurkisuonio, joka kuitenkin säästäväsena kaverina jätti leikin johtoasemastakin kesken koneen alettua keittää.

Mini-tonneissa mukaan uskaltautui 16 autoa, Kalle Sarlin heilutteli tahtipuikkoa ja voitti. Toini Laakso ei tällä kertaa saanut parasta vauhtiaan ylle ja tyytyi seitsemänteen sijaan. "Rata on niin tiukas ja öljyläiskä joka puolella, että ihan hirvittää", olivat tytön mietteet jo ennen starttia. Minna Sillankorva ei päässyt kisaan mukaan, auto ei ollut valmistunut ajoissa.

KELTAINEN LIPPU RATKAISEE

Pikkuformuloiden (VW 1300 ja Ford 1600) lähdössä oli säpinää. Mukaan lähti 18 autollista monopostomiehiä metsästämään SM-pinoja. Jari Haavisto kauniilla Van Diemenillä otti keulapaikan ja mikroautoilun tuomalla kokemuksella piti linjat tarkasti eikä suonut takana roikkuvalle Jari Koiraselle juuri rakoa ohitukseen. Viisi kierrosta taitettiin parivallakon kulkussa tässä järjestyksessä. Pääsuoran jarrutuksessa Koiranen löysi raon - työnny ohi, mutta ajautui sen verran ulos, että Haavisto kullitaksi saman tien. Tilanne ei muuttunut miksiäkään - paitsi vähemmän. Paikalla oli ollut keltainen varoitusslippu ylhäällä aiemmin radalle pysähtyneen auton vuoksi. Kärkiparin takana Matti Sarilo ja Tauno Laine kävivät oman taistelunsa. Tane kokeneena ratakettuna osasi käyttää varikkomäkeen nousun edukseen ja ohitti Matin JB-Fordin vanhalla veelään, jota sponsorin Master-tuotteen mukaan kutsutaan Master VW:ksi. Harri Kankaan entisellä PRS:llä ajava Heikki Mustonen pysyi hyvin mukana ja sai ruutulipulle tullessaan Finn Lords teamin raukuvat apodit. VW-Golfista Jari Nurmisen entiseen Veemaxiin siirtynyt Markku Valtonen onnistui toisessa kisassa jo hyvin ollen Mustosen tuntumassa maalissa.

Luokan viimeinen näytös esitettiin palkintotuomariston huoneessa kilpailuomistossa. Kaksikin kilpailijaa tekivät vastalauseen Jarien ohituksista ja tuomariston ainoaksi tehtäväksi tuli hylätä molempien kumppanusten ajosuoritukset. Voittoon nousi näin Tane Laine, joka ei sijoituksistaan liiemmästi riemuinnut: "Kilpailut pitää voittaa ajamalla, ei paperilla. Jarit olivat tällä kertaa parempia, se on tosiasia", sanaili rauhallinen Laine maalissa.

YKKÖSRYHMÄ YHDESSÄ

Porin poika Esa Salonen jatkoi Artukaisissa oppimaansa tyyliä. Yksin ajaessaan saa valita parhaat linjat eikä ole pelkoa keltaisella lipulla ohittamisesta. Esa tyyli teli sekuntikaupalla ennen Oulun UA:ta edustavaa Jari Pekkalaa, kaveria joka on onnistunut tekemään sopimuksen italialaisen Alfa Romeon kilpailuosaston Jollyclubin kanssa. Sopimuksen taustahahmona on ollut Jussi Kynsilehto. 23-vuotiaan Pekkanen ajosuoritukset aiemmin alitehoisella Alfalla herättivät italialaisten mielenkiinnon ja näin uusi 6-sylinterinen 2,5 litrainen A ryhmän GTV on oululaisen käytössä loppukauden ja pari seuraavaakin. Tervetullut väriäiskä radoillemme. "Auto tuli eilen maahan, en ole ehtinyt kokeilla metriäkään", sanaili silminnähden tyytyväinen Jammu autostaan. Pekkala kirjasi luokan kakkostilan haltuunsa, ehti jopa lähestyä Salostakin,

jonka Escortista putosi pakoputki kesken kilvan. Voittoon saakka ei kuitenkaan vielä ollut mahdollisuuksia. Juhani Markko, joka ajaa Tuisku Urpialan omistamaa Triumph Dolomiteä kiirehti ruutulipulle kolmantena ja paluu radoille on jo vahvistunut. Näin on käynyt toki monelle muullekin "ehdottomasti" lopettaneelle.

Jaakko Markulan tuliterä Mitsubishi Starion Turbo oli vielä täysin vakio, ainoa ero kaupasta myytävään oli tasauspyörästön lukko. Auto osoitti jo nyt sopivuutensa valmennuspäällikön käsissä ja sijaluvuksi tuli kuusi. Eero Vesenterä paineli Opel Asconallaan toista ratakilpaansa ja oli neljäs, tiiviissä tuntumassa pölytytti Pietarsaaren toinen Wiik, nimittäin Bengt, Alfallaan viidenneksi.

Kolmen kovan GTI:n järjestys sitten Artukaisen muuttui. Nyt Junnu Koskinen kirjasi 11 SM-pinnaa Vaasaan vietäväksi. "Eikä yhtään kaduta, vaikka en osallistunutkaan jääradoille keräämään pitkällä piikeillä pisteitä. Luovuin vapaaehtoisesti mitailhaaveista vastalauseena huonolle nastasäänölle," olivat Junnun vakaat mietteet.

Lauantain viitosryhmän ainoa esiintymisen oli 850 ksm:n kisa, jossa Hannu Pohjola varmistelee jo mestaruuttaan. Markku Jalonen veteli viisiovisella laatiokolla varustetulla nätilä purnaisella Impillä ripeästi kakkoseksi ennen kenkämiestä Arto Männistöä.

Ahvenistolla nähtiin ja koettiin kahdenlaista käryä: Protestin ja kuminkäryä. Toinen SM-osakilpa tarjoili molempia sekä nipun hyviä ajosuorituksia lajin ystäville. Taas kerran saatiin vahvistus tiestä, joka kulkee rata-autoilun huipulle. Se käy mikroautojen kautta. Jarit Haavisto ja Koiranen todistivat reitin.

Näin siinä tuppa käymään kun autoja on paljon ja kaikki tahtovat kaarteeseen ensimmäisinä. Kuva on viitosryhmäläisten mammuttilähdöstä.

SANASOTA KRUUNASI

Ykkösyhmän pienin luokka ratkesi kahden kauppaan ja kolmannen korvapuustiin. Markku J Fingerroos ja Raimo Mäkelä taistelivat voitosta, ensimmäinen palkinto luovutettiin Keuruun Matti Tuomiselle. Tilanne kehittyi siten, että Markku taitoi Fiestansa ensimmäisenä pääsuoran kaarteeseen, takana tuli Raimo jonka Fiat osui - syystä tai toisesta - Fiestan takakulmaan. Siitä alkoi piruetti, joka pudotti Markun kolmanneksi. Mäkelä ei ollut moksiskaan vaan painoi ruutulipulle ensimmäisenä, toki pahat epäilyt mielessä. Tuominen oli maalissa toinen ja Fingerroos kolhittuilla peilillään kolmas.

"Kyllä kait ne minut diskaa, vaikka kyseessä oli selvä kilpailutapahtuma," murehti Mäkelä odotellessaan pääsyä kuulusteluun. "Ihme on ellei diskata. Jos tämä on tyli rata-autoilussa en ikinä enää tule viivalle," olivat toisen osapuolen mietteet.

Paikalle kertyneelle vähälukuiselle lehviväelle tarjottiin maukas herjanheitto tilaisuuden kuuntelemisen ja näkemisen, kun kaksi rata-autoilijaa selvitti näkemyksiään. Olisikohan Ratti jo vähän löystymään päin, kun tunteet eivät päässeet kiehtahtamaan, vaan keskustelu oli sävyllään asiallista?

No, joka tapauksessa tuomaristo katsoi videoita tapahtuman muuttamaan kertaan ja päätös oli yksimielinen: Mäkelä diskataan!

PALVELUA TARVITAAN

Kun Hämeenlinnan Ajojen tapahtumat osuivat pyhäpäiville, ja sunnuntaina ilmestyi vain muutama päivälehti, tietoa odotteleville toimittajille tarjottiin vain vastaus: "Ei me tiedetä mitään. Odottakaa." Ja me odotettiin kolme (!) tuntia. Kyllä palkintotuomariston on huolehdittava tiedon kulkemisesta tällaisessakin tapauksessa. Edes sitä, kuka on tehnyt protestin ja ketä vastaan ei järjestäjä suostunut kertomaan. Ja tällä kertaa protesteja oli puolisen kymmentä. Jos tarkoitus on, että kilpa ajetaan salassa, niin asia on toinen.

TOINEN PÄIVÄ

Sunnuntai valkeni, mikä mahdollista vieläkin kauniimpana kuin lauantai. Nenät palaneena hippaali varikkoväki paikalle. Kaksipyöräisten ajostysten jälkeen siirtyttiin Formula Fordin Euroserien skandinaavian lohkon karsintaan. Kymmenen eniten pisteitä kerännyttä kuljettajaa pääsee Hollantiin finaaliin täältä.

Nyt sai Jari Haavisto palsamia haavoilleen. Edellisen päivän diskaukset muuttivat voitoksi ennen Tanskan Jens Andersenia. Jari sai hyvän lähdon ja latoi tasaiseen tahtiin varmoja ajolinjoja käyttäen voittoon. "Täytyy vielä osallistua Ruotsissa ajettavaan karsintaan, jos siellä onnistun saavutan tavoitteeni ja pääsen finaaliin," pohdiskeli Jari tyytyväisenä.

Matti Sarilo selvitti tiensä palaneella kädellä kolmanneksi. Kaksi kärkeä kun

KÄRYÄ

34. Hämeenlinnan ajot

ERKKI VANHANEN, teksti
HOLGER EKLUND,
PATA EKMAN, kuvat

Tuomo Aitalon Chevron liikkui sen verran ripeästi ettei muilla ollut mahdollisuuksia edes unissaan.

mies yritti kiristellä hehkuvan kuuman pakoputken läheillä ollutta pulttia. Ja vieläkö joku sanoo, ettei autourheilua ole vaarallista? Keskeyttäneiden kuuroon liittyi Matti Mustonen, jonka ajokista katkesi kaasuvaijeri suolla. Kolmanneksi paras suomalainen oli Arno Kotilainen sijoittamalla yhdeksänneksi. Ihan mukava ajo Allun-baarin omistajalta.

HYVITYSTÄ JAREILLE

Jos Jari Haavisto sai hyvityksen lauantain diskaukselle voittamalla Fordin euroserien karsinnan, samaa tarjottiin Jari Koiraselle pikku veen PM-lähdössä. Bissereacingin autolla ajava Jari johti alusta loppuun saakka kisaa ja kun ohitettavia ei ollut uskottiin, ettei diskauksuhkaa tällä kertaa ole. Ja taas oltiin väärässä. Ruotsin Hans Hillebrink vedettiin naapurimaan miesten puhemieheksi ja protestin allekirjoittajaksi. Nyt väitettiin, että auto oli laiton, koneen väitettiin olevan ylisuuri!

Ja taas päivän päätteeksi sai palkintotuomaristo töitä. Koirasen auton moottori avattiin. Sen kävi mittaamassa ensin järjestäjän edustaja, sitten protestin tekijä ja lopuksi AKK:n mies. Ja tulos oli aina sama: auto on täysin sääntöjen mukainen. "Tämä on epäluottamuslause minuakin kohtaan, ajoinhan samalla autolla koko viime vuoden," murehti Jorma Airaksinen tilannetta.

"Koirasen ansaitsi voiton, ajolinjat olivat kuin suoraan lajin oppikirjasta. Oli

täysin turhaa odotella kaverin tekevän virhettä ja jättävän ohitusrakoa," murehti Tane Laine, joka PM-lähdössä ajoi helposti toiseksi. Tanen viikonvaihte oli mainio voitto ja kakkostila kovassa seurassa osoittavat peruttalaisen autokorjaamon omistajan kuuluvan lajin parhaimmistoon kansainvälisenkin mittapuun mukaan. Vahinko, että siirtyminen luokkaa isompiin formuloihin on vielä kaatunut rahoitusjärjestelyihin.

VIITOSRYHMÄSSÄ SÄPINÄÄ

Lauantaina ajoivat 850-kuutioiset oman kilpansa, jäljelle jääneet luokat 1300 ja 2000 kuutioiset ehdettiin samaan starttiin sunnuntaiksi. Ja kyllähän sen tietää, mitä tapahtuu, kun erivauhtisia pelejä on samassa lähdössä. Viisitoista kiipuria sääntäsi lähtölipun heilahdettua matkaan. Kahdelle jäi kilpailumatkaksi parisataa metriä. Risto Autio ja Heikki Salmenautio saivat sen verran siipeensä, että kummankaan ajokit eivät suostuneet ryhmäkolistelujen jälkeen enää jatkamaan matkaa. Koko hässäkkä alkoi siitä, että joku (kukaan ei tunnusta) tönäisi eturivistä startannutta Risto Autiota takakulmasta. Riston peli kääntyi poikittain ja Heikki Salmenautio tööttäsi kylkeen. Sumaan juuttui Sauli Kangas, Pentti Airaksinen, Kari Tornikoski ja Heikki Jaakkola. Muut karkasivat pitkälle, ennenkuin ryhmä sai pelit käyntiin ja perään. Miehikkäimmän ajon teki Sauli Kangas, joka piti sellaista kiirettä,

että päivän nopeimmat kierrosajat tässä luokassa kirjataan Saulin nimiin. Todetakaan, että kenkätehtailija täytti 50-vuotta torstaina. Väiteltään, että se on ikä, missä kaasujalka tulee kevyemmäksi kuin jarrujalka. Sauli todisti, että näin sanonut on väärässä. Kokemus ja taito yhdistettynä aikaansaava mahtava suoritus.

Ison luokan voittoon ajoi ylhäisessä yksinäisyydessä Nils-Gustav Wiik, jonka turbo-Bemari kävi kuin kello. Muut kilpailivat omassa luokassaan. "Yritän varmistaa mestaruuden jo Seinäjoella. Ahveniston Vauhtipäivillä haluan kokeilla supersaloon luokkaa," olivat tyytyväisen pietarsaloisten mieltet.

"Valitto turbottomien luokassa on sentään jotain, muosin Nils-Gustavin taivoittamisen mahdolltomaksi ja tyydyin vain varmistelemaan kakkostilaa," olivat Tuisku Urpialan mieltet maalissa. Valkeakosken Pekka Korkeakoski teki sen, mitä rata-autojen joukossa tavallisella Opelilla voi ja kumit savuten sijoittui kolmanneksi. Varsin mainio suoritus, sillä edelle ehtineet ovat nimenomaan kilpa-autoja.

13-satasten voitto meni Harri Ruusulle, joka taas vaihteeksi oli mukana ja urakoi kahdessa luokassa. Harri seikkaili myös Camaroiden omassa Cupissa näyttävästi. Selvisin lähtöhässäkästä ohi ja loppujen lopuksi mitään kiireitä ei ollut. Ruusulla on eräs kikka, joka pätee Ahvenistolla hyvin: Hän osaa ohittaa paikassa, missä se

kaiken järjen mukaan on mahdotonta. Paikka on varikkomaan kaarteeseen jälkeen juuri harjanteella ja vielä sisäpuolelta! "Kyllä ne ihmettelee, mutta hakiessaan linjaa seuraavaan oikeaan ne jättävät minulle raon auki. Siitä vaan," selvitte Ruusu tekniikkaansa, joka puri nytkin. Ruusun takana tamperelainen Yrjö Aalto kaasutteli Fiat X:llä hyvän ajon ja sijoittui ryhmässä toiseksi ennen Sauli Kangasta, joka sai tehdä melkoisen ohitusurakan ennen maalilippua.

SUPERFORMULAT ALITALOLLE

Hämeenlinnan oma poika Tuomo Alitalo hallitsi järjestäjien Formula-3 luokkana markkinoimaa isojen monopostojen ryhmää. Mukana oli kolme kolmosta, loput olivat super-vee kalustoa. Olennainen ero löytyi taustapyörästön lukosta, joka kuuluu kolmosiin sekä viides vaihde. Superit ovat tehokkaampia ja renkaat paremmat. Tähtäin on joka tapauksessa ollut tasaväkisten lähtöjen aikaansaaminen. Ja siinä on tyydyttävästi onnistuttu.

Tuomo veteli superilla koko ajan kärjessä ja voittoon. Tähtiin on jo muualla: "Pyryn syksyllä siirtymään F-3 kalustoon ja tähyän kansainvälisille radoille. Kunhan saan rahoituksen järjestykseen joihin pitäisi tapahtua." Tuomo on niitä maan hiljaisia ja hyviä kuljettajia, jotka eivät pidä meteliä itsestään, ajavat vaan kovaa ja tarkasti. Tuomo hoitaa myös sponsorisensa huolella. Lappu kuuluttajana toimineelle Jorma Pulkkiselle kaikista tukijoista kerroo PR-työn arvosta. Kaiuttimista sitten kuuluu nämäkin autourheilun asialla olevat sponsorit.

Ruotsin Johan Rajamäki veteli F-kolmosellaan toiseksi, Marchissa on VW:n kone. Kolmanneksi taiteli nuori Jari Nurminen Toyota-koneisella Marcillaan.

CAMAROT KARJUJIVAT

Artukaisen pettymyksen jälkeen oli ilo todeta kymmenkunta amerikanrautaa siirtymässä lähtöviivalle. Vahinko, että Jokke Kallio ei ryhmään kuulunut. Turkulaisen Ritmo ei tullut kuntoon lainkaan ja Camerokin hajosi jo aika-ajossa. Mahtavat liekit löivät konehuoneesta ja sammutinjauhe täytti pian koko auton. Peli oli Artukaisten voittajan kohdalla ohi ennen kilpailun alkua. Ensimmäisen erän voitti rajun ajotyylin omaava Kjell-Åke Johansson jonka auto on sekä hyvä ajaa että hyvän näköinen. Roope taisteli suomalaisista parhaiten ja oli toinen. Micke Strauchin oli saanut potkia Camaroonsa ja oli maalissa kolmas ennen Olli Virtasta. Toinen erä olikin sitten kohtalokas. Roope meni johon mutta joutui jo ensimmäisellä kierroksella hiekalle ja rengashan siinä kärsi. Kjell-Åke menetti etusiipensä eikä pystynyt vastaamaan Strauchin kyytiin. Lisäksi syytti öljypaineen valo ja matka jäi kesken. Seuraavaan erään ei enää ollut paljoakaan aikaa ja öljypumpun vaihto oli edessä. Koneita ei ehdittäisi nostaa pois ja niin mekatsut ottivat hitsipiilit käteen ja avasivat öljypohjan. Näin tehdään suuressa maailmassakin joten turhaan yleisöjoukko, joka muuten turhaan oli mekatsujen tiellä, mutisi parroissaan. Kjell pääsiikin viivalle juuri ennen lipunheilahdusta ja kurvasi ensimmäiseen kurvaan neljäntenä. Strauch johti taas perässään Roope ja kolmanneksi nousut Kjell. Ratkaisu jäi viimeiseen mutkaan: Strauchin piti vaihtaa neloselle kun keppeä veltostui täysin. "Se piru oli enää kiinni yhdellä pultilla", nauroi ravintoloitsija Kjell-Åke voitti osakilpailun kahdella erävoitollaan. Strauch oli toinen ennen Roope Lappalaista ja Olli Virtasta.

Rata-autoilu elää vahvassa nousussa. Osanottajamäärät hipovat ennätystensä koko rahan edestä. Ollisikohan liikaa vaadittu, että tuomaristo järjestäisi tiedotustilauksen kullissien takaisista tapahtumista lehtivälle välittömästi viimeisen startin jälkeen. Nyt moni journalisti poistui paikalta tietämättä mitään vastalauseista, jotka sentään muuttivat tuloluetteloa melkoisesti. AKK:n tiedotusvaliokunnan pj Turun Jukka Marttila ottanee asian esille tulevissa kokouksissa.

Tulokset löytyvät tilanpuutteen takia ensi numerosta.

Micke Strauch ajoi uudelleen rakennetulla Camarollaan hienosti voittaen erän ja olemalla toisessa kakkonen. Kokonaiskisan voittaja Kjell-Åke Johansson ei ilman alahuultaan pysynyt ravintoloitsijan kyydissä.

Näyttävön kisa käytiin Jarien kesken. Haavisto johtaa perässään Koirasen ja Sarlio.

Harri Ruusua ei kukaan saanut kiinni.

Jammu Pekkanen timanttinhieno Alfa oli nopein A-ryhmäläisistä 1.33 ajollaan. Kaasupedaalin painuminen jarrupolkimen päälle ratkaisuvaiheessa jätti miehen toiseksi. Luvassa on vauhtia.